

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการผลิตกระดาษเหนียวมีการขยายตัวอย่างมาก มีการขยายโรงงานหรือขยายกำลังผลิตให้สูงขึ้น โรงงานเหล่านี้จะขยายกำลังผลิตให้สูงขึ้นเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการหรือการใช้ภายในประเทศในอนาคต สาเหตุประการหนึ่งซึ่งโรงงานผลิตกระดาษเหนียวไม่สามารถผลิตได้เต็มกำลังผลิตเนื่องจากขาดแคลนเยื่อกระดาษซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตกระดาษเหนียว และโรงงานผลิตเยื่อกระดาษสำหรับผลิตกระดาษเหนียวในประเทศมีกำลังการผลิตน้อยมากเพียงปีละประมาณ 20,000 ตันต่อปี จากโรงงานผลิตเยื่อกระดาษเพียงโรงเดียวเท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอแก่ความต้องการของโรงงานผลิตกระดาษเหนียวด้วยเหตุนี้จึงทำให้โรงงานผลิตกระดาษต่าง ๆ ต้องซื้อเยื่อกระดาษและเศษกระดาษจากต่างประเทศเข้ามา ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคมากมาย เช่น เกิดภาวะขาดแคลนเยื่อกระดาษขึ้นเนื่องจากการขาดแคลนเยื่อกระดาษในตลาดโลก ต้นทุนการผลิตกระดาษสูงขึ้นเนื่องจากราคาเยื่อกระดาษและเศษกระดาษในตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มที่สูงขึ้นตลอดเวลา จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมผลิตกระดาษเหนียวมาก จึงได้มีการพยายามจัดตั้งบริษัทผลิตเยื่อกระดาษขึ้นภายในประเทศ เพื่อเพิ่มผลผลิตเยื่อกระดาษให้มากขึ้นแทนการที่ต้องสั่งซื้อเยื่อกระดาษจากต่างประเทศ ลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ และหน่วยงานของทางราชการหลายแห่ง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย คณะวนศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ กรมป่าไม้ ตลอดจนองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ได้พยายามค้นคว้าวิจัยหาวัตถุดิบในประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีปริมาณเพียงพอแก่การใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษและส่งเสริมให้เอกชนตั้งโรงงานผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบในประเทศที่มีอยู่ โดยรัฐบาลได้ให้สัมปทานป่าไผ่ ป่าไม้สน เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษ เป็นต้น

สภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ และกระดาษก่อสร้างและเศรษฐกิจของประเทศ และได้วางอันดับการพัฒนาอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษอยู่ในอันดับแรก เพราะอุตสาหกรรมประเภทนี้จะช่วยให้มีโอกาสนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มานำใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และช่วยยกระดับรายได้ของประชากรในส่วนภูมิภาคให้ดีขึ้น

ในปัจจุบันบางขณะกำลังการผลิตกระดาษเหนียวของประเทศไทยสามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศได้ และเหลือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศใกล้เคียงอีกด้วย เช่น ฮองกง อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เป็นต้น เนื่องจากการขยายกำลังการผลิต ติดตั้งเครื่องจักรเพิ่มเติม ตลอดจนการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาเรื่องวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตกระดาษเหนียว คือ เยื่อกระดาษยังผลิตได้ไม่เพียงพอแก่ความต้องการภายในประเทศ ซึ่งมีเพียงโรงงานของบริษัท สยามคราฟท์ จำกัด เพียงโรงงานเดียวเท่านั้นที่ผลิตเยื่อกระดาษจากชานอ้อย ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระดาษเหนียว นอกจากนั้นเป็นเยื่อกระดาษที่สั่งซื้อเข้ามาจากต่างประเทศ และการนำเอาเศษกระดาษมาทำเป็นเยื่อกระดาษอีกครั้งหนึ่ง

วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ โดยเก็บรวบรวมตัวเลขและบทความจากหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ บริษัทผู้ผลิตเยื่อกระดาษและกระดาษ ตลอดจนหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมประเภทนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- ประวัติความเป็นมา
- อุตสาหกรรมผลิตกระดาษในประเทศ
- อุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษในประเทศ
- วัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ที่มีปริมาณมากพอ ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษได้
- คุณภาพ ปริมาณ และราคาของเยื่อกระดาษ

- ปริมาณการผลิตกระดาษเหนียวในประเทศไทย ตลอดจนการใช้เยื่อกระดาษ
- ข้อคิดเห็นต่างๆ

นำข้อมูลและตัวเลขต่างๆ มาเรียบเรียง และจัดลำดับตามหัวข้อที่ต้องการศึกษาในการศึกษานี้

ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเยื่อกระดาษสำหรับผลิตกระดาษเหนียวในประเทศไทยมีมากมาย แต่ก็ยังมีการซื้อเศษกระดาษเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษเป็นจำนวนมาก นอกเหนือจากการซื้อเศษกระดาษในประเทศ จึงควรมีการศึกษาถึงการผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษ ซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตเยื่อกระดาษอย่างง่าย ๆ กับ วัตถุดิบตามธรรมชาติและผลพลอยได้จากเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตค่อนข้างยาก ต้องใช้เทคนิคในการผลิต ตลอดจนการลงทุนสูง ว่ามีความแตกต่างกัน ดังนี้

ก. การลงทุน การลงทุนในเครื่องจักรผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษต่ำกว่าการลงทุนในเครื่องจักรผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบอื่นๆ มาก ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและระยะเวลาก็น้อยกว่าด้วย เพราะเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษเป็นเครื่องจักรเล็กๆ มีชิ้นส่วนไม่มากนัก และราคาไม่แพงด้วย การลงทุนในเครื่องจักรสำหรับผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษจึงถือว่า ประหยัดกว่า

ข. เทคนิคในการผลิต เนื่องจากเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษเป็นเครื่องจักรขนาดเล็ก ทำการผลิตได้อย่างง่ายดาย จึงไม่ต้องใช้เทคนิคหรือความรู้สูงมากนักในการเดินเครื่องจักร ผิดกับเครื่องจักรที่ผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบชนิดอื่นๆ ซึ่งเป็นเครื่องจักรที่ใหญ่โต มีชิ้นส่วนมากมาย ต้องใช้เทคนิคและความรู้ความสามารถสูงในการผลิตเยื่อกระดาษ

ค. ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถหาได้ เศษกระดาษที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษ จะมีปริมาณมากหรือน้อยตามปริมาณการใช้กระดาษในแต่ละปี หากปีใดมีการรวบรวมเศษกระดาษเหนียวได้น้อยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ จึงต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ หากว่าไม่สามารถซื้อจากต่างประเทศเนื่องจากกำแพงภาษี การห้ามนำเข้า หรือต่างประเทศไม่มีเศษกระดาษเพียงพอ โรงงานที่ใช้เศษกระดาษเป็นวัตถุดิบอาจจะต้องหยุดเครื่องจักรสำหรับโรงงานที่ผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบชนิดอื่นๆ สามารถหาวัตถุดิบที่มีอยู่มากมายในประเทศมาใช้ได้ ถ้ามีวัตถุดิบชนิดหนึ่งชนิดใดไม่เพียงพอแก่ความต้องการ อาจคิดแปลงเครื่องจักรให้ไปใช้วัตถุดิบชนิดอื่นได้

ง. คุณภาพของเยื่อกระดาษ เยื่อกระดาษจากเศษกระดาษเป็นเยื่อกระดาษที่มีคุณภาพต่ำ เพราะเยื่อกระดาษถูกตีหรือคมมากกว่าหนึ่งครั้ง ทำให้ความยาวของเส้นใยสั้นลงเป็นลำดับ กระดาษเหนียวที่ผลิตได้จะมีคุณภาพต่ำด้วย ซึ่งปริมาณความต้องการกระดาษเหนียวที่มีคุณภาพต่ำราคาถูก เริ่มจะลดลง เนื่องจากผู้ใช้เริ่มหันไปใช้กระดาษที่มีคุณภาพดี เมื่อความต้องการ การลดลงอาจต้องใช้อัตราส่วนผสมเยื่อใยยาวมากขึ้น แต่การใช้วัตถุดิบชนิดอื่นจะได้เยื่อกระดาษคุณภาพคงที่ ทำให้ได้กระดาษเหนียวที่มีคุณภาพคงที่

การผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษและวัตถุดิบชนิดอื่น มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการให้มีการผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษตามปริมาณที่ควรรวบรวมได้ภายในประเทศ ความต้องการที่นอกเหนือจากนี้ให้ผลิตจากวัตถุดิบชนิดอื่น ซึ่งเป็นการประหยัดการใช้ทรัพยากรของประเทศด้วย

การผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบชนิดต่างๆ

การผลิตเยื่อกระดาษจาก ไม้สน ปอ ไม้ไผ่ ชานอ้อย ฟางข้าว หญ้าขจรจบ นั้นมีกรรมวิธีการผลิตเยื่อกระดาษคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะการลงทุน การใช้ความรู้และเทคนิคในการผลิตสูง ซึ่งแตกต่างจากการผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษ ดังตารางเปรียบเทียบข้างล่างนี้

ตารางที่ 21

เปรียบเทียบการผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบชนิดต่างๆ

วัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษ	การลงทุน	เทคนิคในการผลิต	ความสามารถที่จะหามาใช้ได้	คุณภาพเมื่อผลิตเป็นเยื่อกระดาษ
ไม้สน	สูง	สูง	ปานกลาง	ดี
ปอ	สูง	สูง	มาก	ปานกลาง
ไม้ไผ่	สูง	สูง	มาก	ปานกลาง
ชานอ้อย	สูง	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง
ฟางข้าว	สูง	สูง	มาก	ต่ำ
หญ้าจรรยา	สูง	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง
เศษกระดาษ	ต่ำ	ต่ำ	น้อย	ต่ำ

กรรมวิธีการผลิตเยื่อกระดาษจากวัตถุดิบที่มีอยู่ตามธรรมชาตินั้น ไม้สน ปอ ไม้ไผ่ ชานอ้อย ฟางข้าว หญ้าจรรยา แต่ละชนิดมีกรรมวิธีการผลิตคล้ายคลึงกัน ต้องลงทุนสูง ใช้ความรู้และเทคนิคในการผลิตสูง ซึ่งแตกต่างกับการผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษ ซึ่งเป็นการผลิตอย่างง่าย ๆ ไม่ต้องลงทุนสูง แต่คุณภาพเยื่อกระดาษไม่ดี การใช้เศษกระดาษในการผลิตเยื่อกระดาษควรคำนึงถึงปริมาณ เศษกระดาษที่สามารถรวบรวมได้จากภายในประเทศ เพราะมีจำนวนจำกัดขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้กระดาษเหนียวในแต่ละปี ความต้องการใช้เยื่อกระดาษ นอกเหนือจากเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษแล้ว ควรหันไปใช้ ปอ ไม้ไผ่ และชานอ้อยเป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษในอนาคต เพราะเป็นวัตถุดิบที่สามารถขยายการเพาะปลูกเพื่อเพิ่มปริมาณได้ตามความต้องการในระยะเวลายาวขึ้น

การใช้เยื่อกระดาษสำหรับผลิตกระดาษเหนียว สามารถใช้เยื่อกระดาษจากวัตถุดิบใดก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงความยาวของเยื่อกระดาษด้วย เนื่องจากกระดาษเหนียวเป็นกระดาษที่ทนทานต่อแรงดึงและฉีกขาด เยื่อกระดาษที่ใช้ในการผลิตกระดาษเหนียวจึงต้องมี

คุณภาพดี การผลิตกระดาษเหนียวในประเทศไทย ผลิตกระดาษเหนียวคุณภาพปานกลางค่อนข้างดี ใช้อัตราส่วนผสมเยื่อกระดาษใยยาว 60% และเยื่อกระดาษใยสั้น 40% เยื่อกระดาษใยยาวได้จากการสั่งซื้อจากต่างประเทศทั้งสิ้นเนื่องจากยังไม่สามารถผลิตเยื่อกระดาษใยยาวได้เองในประเทศไทย แนวโน้มในอนาคตหากมีการผลิตเยื่อกระดาษจากไม้สนได้ และมีปริมาณมากเพียงพอสำหรับใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระดาษเหนียว ก็อาจใช้เยื่อกระดาษจากไม้สนซึ่งเป็นเยื่อกระดาษใยยาว ทดแทนการสั่งซื้อจากต่างประเทศได้ ทั้งนี้ต้องมีการวางแผนการใช้ไม้สนโดยการปลูกไว้ล่วงหน้าเพื่อสามารถทดแทนได้ในอนาคต สำหรับเยื่อกระดาษใยสั้น สามารถผลิตได้จากวัตถุดิบที่มีอยู่มากมายในประเทศไทย ตลอดจนการใช้วัตถุดิบจากผลพลอยได้เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ได้แก่ ชานอ้อย ฟางข้าว หญ้าขจรจบ แคนปอ เศษปอ นอกจากนั้นยังสามารถผลิตเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษได้อีกด้วย การจะเลือกใช้วัตถุดิบชนิดใดชนิดหนึ่งในการผลิตเยื่อกระดาษจะต้องพิจารณาถึงต้นทุนการผลิต และปริมาณวัตถุดิบที่มีอยู่ด้วย การใช้เยื่อกระดาษใยสั้นในการผลิตกระดาษเหนียว อาจใช้เยื่อกระดาษจากวัตถุดิบมากกว่าหนึ่งชนิดก็ได้ เช่น ใช้เยื่อกระดาษจากชานอ้อยและเยื่อกระดาษจากเศษกระดาษผสมกันในอัตราส่วนที่เหมาะสม สำหรับโรงงานผลิตกระดาษเหนียวขนาดเล็กมักจะใช้เยื่อกระดาษใยสั้นมากกว่า 40 % ขึ้นไปผลิตกระดาษเหนียวที่ได้ย่อมมีคุณภาพต่ำ ราคาถูก ตลาดของกระดาษประเภทนี้เริ่มจะลดลง ผู้ใช้เริ่มหันมาใช้กระดาษเหนียวที่มีคุณภาพก็มากขึ้นเป็นลำดับ

การผลิตกระดาษเหนียวหนักหนึ่งตัน ใช้เยื่อกระดาษในการผลิต 1.07 ตัน เพื่อผลิตกระดาษเหนียวให้ได้คุณภาพ ควรใช้เยื่อกระดาษใยยาวประมาณ 60 % หรือเท่ากับ 0.642 ตัน และใช้เยื่อกระดาษใยสั้นประมาณ 40 % หรือเท่ากับ 0.428 ตัน

เยื่อกระดาษใยยาว เป็นเยื่อกระดาษที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ เป็นเยื่อกระดาษมีคุณภาพดี อาจเป็นเยื่อกระดาษที่ผลิตได้เองในประเทศไทยโดยใช้ไม้สนเป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษ จะใช้ไม้สนจำนวน 0.758 ตันเป็นส่วนประกอบในการผลิตกระดาษเหนียวหนึ่งตัน

สำหรับเยื่อกระดาษใยสั้น เป็นเยื่อกระดาษที่สามารถผลิตได้เองในประเทศไทย โดยมีวัตถุดิบหลายชนิดที่สามารถผลิตเป็นเยื่อกระดาษได้ ตลอดจนเศษกระดาษและกระดาษที่ใช้แล้ว

จะใช้วัตถุดิบชนิดใดชนิดหนึ่งหรือจะใช้ควบคู่กันก็ได้การใช้วัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษโดยสิ้นได้จาก

ปอ	ใช้เป็นวัตถุดิบจำนวน	0.621	ตัน
ไม้ไผ่	ใช้เป็นวัตถุดิบจำนวน	0.685	ตัน
ชานอ้อย	ใช้เป็นวัตถุดิบจำนวน	1.198	ตัน
ข่าขาว	ใช้เป็นวัตถุดิบจำนวน	1.284	ตัน
หญ้าขจรจบ	ใช้เป็นวัตถุดิบจำนวน	0.856	ตัน
หรือ เศษกระดาษ	ใช้เป็นวัตถุดิบจำนวน	0.514	ตัน

การจะเลือกใช้วัตถุดิบชนิดใดในการผลิตกระดาษ ต้องพิจารณาถึงต้นทุนของวัตถุดิบในการจัดหา สถานที่ตั้งของโรงงาน สภาพเครื่องจักร และปริมาณของวัตถุดิบที่มีอยู่แต่โดยทั่วไป ไม้ไผ่ มักใช้ เศษกระดาษและกระดาษที่ใช้แล้วเป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษเป็นส่วนใหญ่ เพราะไม่ต้องลงทุนในเครื่องจักรสูงและเป็นวิธีการผลิตเยื่อกระดาษแบบง่ายๆ จนทำให้ปริมาณ เศษกระดาษที่รวบรวมได้ในประเทศไม่เพียงพอแก่ความต้องการ จนต้องสั่งซื้อเศษกระดาษมาจากต่างประเทศ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

อุตสาหกรรมการผลิตกระดาษของประเทศไทยยังมีสถานะไม่มั่นคง ทั้งนี้เพราะยังต้องพึ่งพาอาศัยเยื่อกระดาษซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ การลงทุนและการดำเนินการผลิตเยื่อกระดาษในประเทศไทยยังมีอุปสรรคอยู่มากผู้ลงทุนไม่กล้าลงทุนเนื่องจากไม่มีความมั่นใจต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของประเทศ ตลอดจนความไม่แน่ใจต่อปริมาณวัตถุดิบที่จะใช้บ่อนโรงงานได้อย่างสม่ำเสมอและเพียงพอ จึงไม่มีการขยายกำลังการผลิตเยื่อกระดาษให้เพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ควรมีการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นดังนี้

1. อุตสาหกรรมการผลิตกระดาษเหนียวกำลังมีการขยายตัวอีกมาก มีการขยายโรงงานและเพิ่มเครื่องจักรในการผลิตกระดาษเหนียวเพิ่มขึ้น เพื่อให้มีปริมาณเพียงพอแก่

ความต้องการภายในประเทศในอนาคตอันใกล้นี้ นอกจากนั้นยังสามารถส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศอีกด้วย เป็นการช่วยบรรเทาภัยการเงินจากต่างประเทศหรือลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ การขยายโรงงานและเพิ่มกำลังการผลิตโดยการติดตั้งเครื่องจักรเพิ่มขึ้นสำหรับใช้ ในการผลิตกระดาษเหนียว แต่โรงงานผลิตเยื่อกระดาษเพื่อนำไปใช้ เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระดาษเหนียวมีเพียงโรงงานของบริษัทสยามคราฟท์เท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับโรงงานผลิตกระดาษเหนียว จึงควรมีการส่งเสริมให้มีการผลิตเยื่อกระดาษสำหรับใช้ในการผลิตกระดาษเหนียวขึ้นใช้เองภายในประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อลดการสั่งซื้อเยื่อกระดาษจากต่างประเทศมาใช้

2. พยายามให้อุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษและอุตสาหกรรมผลิตกระดาษรวมตัวกันในแนวดิ่ง (Vertical Integration) โดยให้มีการผลิตต่อเนื่องกันและการตั้งโรงงานผลิตกระดาษเหนียวจำเป็นต้องมีโรงงานผลิตเยื่อกระดาษด้วย แม้ว่าจะเป็นการขยายกำลังการผลิตหรือตั้งใหม่ก็ตาม จำเป็นต้องมีผลผลิตเยื่อกระดาษสำหรับความต้องการของตนเอง ซึ่งจะเป็นการช่วยให้มีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษและกระดาษอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และจะช่วยลดต้นทุนการผลิตหน่วยให้ลดลงด้วย

3. อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษและกระดาษเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงทั้งรัฐบาลและเอกชน ถ้าหากต้องการที่จะให้อุตสาหกรรมนี้มีการพัฒนาต่อไปอย่างราบรื่น จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนร่วมกันอย่างเหมาะสมที่จะใช้คนที่มีความชำนาญงาน ผู้ดำเนินงานและทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ การวางแผนร่วมกันนี้จะต้องมีการคำนึงถึงอุปสรรคและปัญหาต่างๆที่ระสมอยู่และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมทั้งมีการวางแผนนโยบายอย่างแจ่มชัดทำให้สามารถวางแผนการที่เหมาะสมในระยะสั้นและระยะยาวได้ การร่วมมือของทุกฝ่ายจะเป็นการช่วยลดหนโอกาสที่เรื่องสำคัญ อาจถูกทะเลาะไปได้ ช่วยให้การวางแผนนั้นมีโอกาสผิดพลาดน้อยลง

การวางแผนในการจัดหาเงินลงทุนนั้นจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ จึงเป็นหลักประกันว่าการร่วมมือกันและการจัดหาเงินลงทุน และลงทุนในแต่โครงการที่ให้ผล

ประโยชน์ที่คู่กับการลงทุนนั้นและเป็นไปได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สำหรับแหล่งเงินทุน รัฐบาลควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการหาแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้สนใจลงทุนขยายงาน ในอุตสาหกรรมเป้าหมายนี้

4. หน่วยงานของทางราชการควรจะได้มีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตเป้าหมาย ด้วยการให้คำแนะนำในด้านเทคนิคการผลิตการบริหารงาน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจแต่ละแห่งให้สูงขึ้นเท่าที่จะทำได้ การให้ความรู้ทางด้านต่างๆแก่ผู้ดำเนินการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ย่อมมีผลส่งมาถึง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศดีขึ้นด้วย และเป็นการใช้ทุนของประเทศที่มีอยู่จำนวนจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

5. หน่วยงานของรัฐบาลควรมีการสำรวจ วิจัย วางแผน ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีการค้นคว้าการใช้วัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตเป้าหมายของประเทศอย่างจริงจังทั้งทางด้านรัฐบาลและเอกชน ตลอดจนมีการเผยแพร่การค้นคว้า และวิจัยต่างๆให้แก่ผู้ผลิต นักลงทุนและผู้สนใจ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจและกำหนดนโยบายของเอกชนเกี่ยวกับการผลิตและการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง ผลการวิจัยค้นคว้าของหน่วยงานรัฐบาลควรเผยแพร่ให้ทราบอย่างละเอียด เกี่ยวกับวัตถุดิบที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบได้ ปริมาณ ราคา และความเป็นไปได้สำหรับการลงทุนในการผลิตเป้าหมายในประเทศไทย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย